

De cōmunione sub vtraqz specie 17

prelationem clericorū dicunt deo obedienti-
dum eē et non homini. Aliqui enī ex eis
dicunt solis platis bonis eē obediendum.
Dicunt enī non eē necessariū ad hoc q̄ ali-
quis liget vel soluat. Et q̄ non est necesse
ut alius confiteat peccata sua sacerdoti.
Et q̄ relaxatiōes quas episcopi consue-
nunt facere nō valēt nec suffragia ecclie p̄
sunt mortuis. Itē timentes errores suos
per iuramenta p̄palant dicunt in nullo ca-
su eē irrandū. Item timentes se occidi/di-
cunt in nullo casu eē hominē occidendū.
Sic transierunt heretici in affectuz cordis
rē. Tales corrumptū omnē ordinē hierar-
chicum; nedū in ecclie; sed etiā in seculari
policiā. Tales nihilominus p̄fstant se si-
dem catholicā tenere; cum euocatur q̄
runt subterfugia sophistica; et captivas re-
sponsiones; et linguis loquunt. Tales infe-
cent regnū anglie/destruerūt studium
pragense; et usq; ad scotiā venerūt. Et p̄cb
dolor experimur in hoc regno qualitē mul-
tiplicati sūt sup numerū. qui ad seditiones et
rebelliones contra omnē dñationē erigunt
et nolunt q̄ infima p̄ media reducāt in de-
um; sed constitūt se iudices et supremos.

Finis.

Incepit tractat⁹ ma-
gistr⁹ Johannis de Geson cōtra heresim
de cōmunicatione laicorū sub vtraqz specie

Oblaturns iuxta senior⁹ R-
buus sacri p̄cili⁹ Lon-
stantien⁹ monitiones gene-
ralem; nōnulla que concer-
nunt expugnationē heresij
et hereticorū nostri tempis
nominatim secte noniter exorte; et p̄tinus
indicialiter damnate; de necessitate cōmu-
nicandi laicos sub vtraqz specie. panis sc̄z
et vini profero cum euāgelica panpercula
duo minuta que dici p̄nt duplex ille dena-
rius q̄e samaritanus p̄pulit et dedit stabu-
lario pro cura vulnerati. unus denari⁹ de-
cem regulas speculatiwas. alter decem p̄ia-
cias habz inscriptas. **P**rima Scriptu-
ra sacra est fidei regula. contra quam bene
intellectam; non est admittenda autoritas
ratio hominis cuiuscqz nec aliqua cōsue-
tuō. nec constitutio. nec obseruatio valet

si contra sacram scripturam militare vni-
catur. hec regula fundamentū est cōmune
nobis et hereticis quos impugnare cona-
mur. Propterea p̄cedimus et approbam⁹
omnes vel autoritates vel rationes q̄ hāc
probant. p̄o quanto non ad alīum p̄ban-
dum per eos ducē vel induci quererent.
Quāobrē sacra scripture debet considerari
quasi sit vna p̄positio copulativa. p̄neq̄
singulas partes. et vnam confirmans pal-
teram/elucidans et exponens. quoniam si p̄
positio aliqua sacre scripture posita asserti-
ue per autorem suum. qui est sp̄us sanctus
est falsa. tota sacra scripture sicut dicit Au-
gustinus et collaret autoritas. quia similis
est ratio assentiendi perfidem cūcūq; p̄po-
sitioni signata in sacra scripture. ita vni si-
cūt alter. sc̄z autoritas divine renelatōnis
que utrobiq; cōmunius est ratio credendi
Seunda. Scriptura sacra dum consid-
eratur in aliqua sui parte vel p̄positiōe nō
est tenenda in solis terminis illius p̄posi-
tionis; aut in illo sensu quem illa p̄posito
sic per se et nude cōsiderata facit. Sed con-
serenda est et concordāda per comparatio-
nem ad alios sacre scripture passus. P̄atet
hec regula ex precedenti. et per exempla ma-
nifesta. qualia sunt innumerā. Dixit itaq;
christus Matth. xl. Qui credidēt et ba-
ptizatus fuerit salutis erit. si quis voluerit
in hac precisa forma vel sententia stare nō
admissa quacūq; collatione ipsius cum ali-
is. sicut inueniunt aliquos esse tales notat
Aug. de civitate dei. xx. cōstat q̄ errabat
manifeste/ponendo q̄ sola fides sufficit in
baptismo ad salutem. sine alijs virtutibus
sicut traherent alij ex simili verbo christi.
Qui credit in me habet vitam eternā. Im-
plius arguendo ad homines sic. Induce-
remus illud christi Job. vi. Ego sum pa-
nis viuus qui d̄ celo descedi. si quis man-
ducauerit et hoc pane viuet in eternū. At
tamen h̄m istos non sufficit manducatio
solus panis. id est sūptio corporis. sed res-
quiritur bibitio sanguinis. **T**ertia sa-
cra scripture potest et debet in suis partibus
et partialibus assertiōib⁹ reuerteret et h̄m
militet et diligenter expositionem recipere/
concordando passum cum passū et unum
per alterum iungicando. **S**equitur expre-
y j

De cōmūnione laicorum

cedentibus. Et quia sic sit in omnibus aliis scientijs et doctrinis, in quibus intentio et sensus unius dicti trahitur ex alijs ex quibus apparet intentio dicentis, quoniam enim Hilarii intelligentia dicitur ex causa est assumenda dicendi. Alioquin plura et sent mendacia et contradictions in qualibet scientiarum, et precipue in sacra et divina quae essent veritates in omni modo loquendi comuni.

Quarta. Scriptura sacra in expositione partium suorum requisiuit et requirit homines primo predictos ingenio, secundo exercitatos studio, tertio humiles in iudicio, quarto imunes ab affectu vicio, patet quoniam ex opposito alterius istorum quartuorum solet facilime fallere intellectus saptim suboriri, ut si sit homo hebetis ingenii, si iners et neglector studij, si superbi et arrogantis iudicij, si denique fuerit infectus et depravatus ex affectu aliquius vicii, quoniam exeat tales malitia eorum. Possent ista et istorum quodlibet etiam autoritatibus quam exemplis et rationibus multipliciter declarari, que quia nota sunt doctis, et alibi satius innescuntur, brevitate amoz inquit.

Quinta. Scriptura sacra in sua propria expositione habuit homines eruditos non solum humana ratione et inspiratione spiritus sancti, patet de apostolis et alijs, de quibus loquitur Lucas in scibis apostolorum, cxiij. Et paulus plures enumerat divisiones gratiarum, inter quas interpretatio sermonum, et sermo scientie, et sermo doctrine.

Comparandi igitur sunt doctores in expositione facie scripturam doctoribus, et illi quos constat habere conditions positas in precedentibus regulis preferendi sunt non habentibus. Si milititer habentes revelationem, non habentibus eam, et dona gratis data possidentes non possidentibus ea, ceteris paribus.

Et pinde conuincitur ac reprehendit quorundam arrogantia modernorum usurpatum sibi illa de psalmo. Super omnes docentes me intellexi. Et iterum. Super senes intellexi. Et iterum. Super inimicos meos prudentem me fecisti. Sed vitam aduerterent si vere sint eis cause que iunguntur, quia testimonia tua exquisiuit et lex tua

medicatio mea est, et reliqua.

Sexta. Scriptura sacra non ita recipienda est nude et in solidum, contemptis alijs traditionibus hominum quin debet ad intelligentiam veram ipsius habendum, in iuribus humanis et canonibus, et decretis et glosis sanctorum doctorum frequenter et humiliiter patet et ex precedentibus patet etiam ex modo quem tenent heretici quos non impugnamus, qui doctores valde diligenter allegant per suis assertionibus colorandis et corroborandis.

Et tales qui sunt aliquando nullius autoritatis vel pondoris, sicut sunt alii qui glosatores decretorum et decretalium et non sancti nec multum in theologicis eruditii.

Et similiter aliqui quos non numero trahunt theologorum, unde sic arguit adversus eos. Si doctoribus et peritis in sua arte credendum est, cur doctoribus non allegatis non vultis credere? Quos allegatis bene intellecti sunt pro nobis, et alii qui absq; illa contumaciam plures sunt et clariori sermone dicentes nostram sententiam.

Si vero non talibus in aliquo credendum est, cur eos pro vobis in confirmatione errorum spirituum et sensuum vestrorum tam curiose et eruditissimo studio queritis allegare? Unde etiam colligentes et discipentes quantumlibet renuntiatur.

Septima. Scriptura sacra recipit interpretationem et expositionem nedium in suis verbis originalibus, sed etiam in suis expositionibus, patet ex precedentibus, unde si allegatur Aug^{us}, exempli gratia, et dixerit in una glossa sua sumendum esse sanguinem Christi in communicatione laicorum, et hoc de necessitate salutis, Et alibi dicat vel obseruet oppositum, quod intellectum qui prima facie colligeretur ex verbis, attendendum est ex dictis alijs, quod liter est concordans sibi ipsi. Invenitur enim dixisse. Crede et manducasti, et ita dicere potuit, crede et bibisti.

Octava. Scriptura sacra dux per non eulos homines inducit tanquam credenda sit in suis terminis, absq; alterius interpretationis, vel expositoris admissione, exponit gravibus periculis et scandalis nisi solerter per videatur et confessum occurratur, patet ex precedentibus.

Et quia ad veritatem tles implicant semetipsos in dictis suis, prout

deducta est in sexta regula. **B**um aliquando pro se inducunt doctores, et inducitos et se non admittunt. **B**um preterea vitare volunt glosam omnē incidunt apertissime in multiplicem definitionem, et ultra quod inde litterales iudicant, qui recipiunt in antiquis traditionibus legis expositiones suorum doctorum multas et varias, ut rabbi salomonis, et rabbi moysi et aliorum, quemadmodum traditum habent in lege. **D**einde, xviij. sub mortis interminatione, sacerdotibus lenitatem generis esse credendum et obediendum. **E**x hac preterea radice pestifera omnia sunt, et quotidie crescunt errores begariorum et pauperum et lugduno, et omnium similium, quorum multi sunt laici habentes in suo vulgar translationem biblicae in grande preiudicium et scandalum catholice veritatis, quale propositum est in reformatorio esse tollendum. **M**ona. Scriptura sacra in sui receptione et expositione autentica finaliter resolutur in autoritatem receptionem et approbationem universalis ecclesie, presertim primitive, que recipit eam et eius intellectum immediate a christo, et revealante spiritus sancto in die pentecostes, et alias plures. **P**atz quia quod mattheus scripterit veraciter euangelium, et Nicodemus non, solum habens ab autoritate ecclesie. **V**ix illud Aug⁹. Euangeliō nō credet, nisi me autoritas ecclesie compellat. Hec enim est ineffabilis regula a spiritu sancto directa quod in his quod fidei sunt nec fallere potest, nec falli. Probationes omitto. **E**t quia hoc est primum principium in fide tenendum, quo non credito, non superest arguere contra sic negantem, sicut nec contra negantem prima principia in moralibus et speculabilibus arguendū esse traditum. **A**re Sto. Additur consecutivē quod sacra scriptura in expositione habet et habere debet in reverentia et autoritate maiori, consuetudinem universalis ecclesie, circa ea que fidei sacramenta respiciunt, et dispensationem ipsorum quod autoritatem doctoris unius particularis etiam sancti. **E**t sic tradit sanctus Thomas in illa questione, qua queritur triū pueri infidelium sint iniuris parentibus bastisandi in ratione ad oppositum. **U**nde valde mirandum videtur apud aliquos

consideratiuos dum vident quod statim vel doctor aliquis coposuit unā lecturā vel unam compositionē aut glosam super decretalibus, aut decretis redigit i scriptis, habebit illa glosa seu lectura in reverentia tali, quod allegat au tentice in scholis et iudicis. Qui doctor si vineret non esse compandus mille et mille quod iam sunt in vita. **E**t in si tota una uniuersitas, Exempli gratia, quod huius doctores in oī facultate plurimos declararet aut determinaret unā expositionē, circa unū passū scripture sacre vel decretorum, aut decretalium viri reputabili, aut recipiet hinc testificatio, quasi vicis scripture mortua sit maiorū autoritatis quod viva. **E**t si opponatur quod in viuis peruenient indicium propter questionē affectus, cur non sit potest dubitari, quod in mortuis regnauerint dum vineret hinc passiones indicia subnescire. **E**ccl. Beccina. Scriptura sacra patet in suis lectoribus, promittente deo, quod erit et posterius agat quantum quod probari sunt facta manifesti, sicut dicit apostolus. **E**t ut studia doctorum multipliciter excitat, prius norat Aug⁹, et ut particulares virates quotidiano exercito inueniant et elicantur. **I**nfect illud, per trias ibunt plurimi et multiplex erit scia. **E**t illis declaratio sermonum tuorum illuminat, cum similibus multis. **M**ihilomin' dum sacra scriptura patet in suis lectoribus, aut allegatoribus puerum et perennū intellectū aduersus illa quod manifeste sunt in eadem scriptura tradita, et quod declarata sunt per ecciam universalē, et ita recepta per fidem oblationē, dum hinc et defensionē sua magis iudiciali severitate, et executione puniri us, quod ratione curiosa per scripturas aut obvia. **P**atz ex predictis. Censicat enim in talibus quod stultus vobis non eruditus, quod et ex penitentia quotidiana manifestat. Illa quippe tales negant per quod sola punitur et debet ad viam vitatis reduci, et si nolunt aliqua credere nisi que reperiunt in biblia, inueniant illici si poterint formam sacramentorum, et quod christus miscuit aqua cum vino quod consecravit, et ita de plurimis.

Dequitur alter dena

nō regulay practicataꝝ i expugnatōe errorū et errantū circa materię de laicorū coicatio ne facienda, et necessitate salutis sub vtraqz specie.

De cōmunione laicorum

Debet potius hoc sacrum generalē cōciliorū inuocare **N**aturū brachii secularis, si opus fuerit, q̄ p̄ rōū cōnatiōnes & tales attēta sua determinatione q̄ iā transit in re indicatā. **M**ibilominus i expugnato & tali p̄nt aliq̄ doctores de p̄cilio l̄ aliud describē & el alit̄ agere & tales errores & errātes p̄ rōnes & p̄suasiōes & allegatiōes, q̄ nēadmodū sit nūc p̄ error p̄futatioē p̄ns opusculum sub generalibus regulis q̄ p̄nt lati trahi & p̄ticularius applicari p̄ ratōnes deducras an̄ decretū dicti cōciliū. **C**ōp̄ima. In expugnatiōe hmōi/dz iī p̄mis p̄cedi p̄terueniōibus aduersarijs, quicqd ē theologicē rationabilē & cedēdū, vt accepto illo in q̄ est p̄trouersia facilius & cōp̄ediosius ad erroris depositionē induci possint. **D**ebet enīz p̄cedi sicut & sc̄a synodus p̄cedit, q̄ aliqui potuit fieri & factū ē sine p̄ctō imo cu merito, q̄ aliq̄ laici coicaret sub vtrāq̄ sp̄e, sicut aliqui fiebat p̄secratio in fermēto, ne iudicare videbāt eccia, sicut & xp̄c & forsan plures post eū p̄mitina eccia p̄secravit, & dedit hoc sacramētū post cenā. **C**ōcedat etiam ip̄is q̄ ē sacrā scripturā nec autoitas humana, nec p̄suetudo aliqua robur hz, h̄ ad dāt q̄ interpretationē vel expositionē ip̄a recipit, sicut in regulis decretū est. **S**c̄da. In expugnatiōe hmōi, p̄cipale illud circa qđ veritātē difficultas, sicut in p̄ucto centro v̄l cardine ē. Si coicaret talis s̄b vtrāq̄ specie iussa generaliē a xp̄o, sub debito salutis ēēne, & indispeſabilitē ab hoīe, q̄ nēadmodū dicimus q̄ baptisimus aq̄ est de necessitate salutē, indispeſabilitē p̄hoīe, sic q̄ nulla autoritate vel cōsuetudine possit introduci vel institui vt certi hoīes nō baptiſarent b̄ aprīsmo aq̄. **B**isūnit aut̄ sacrum cōclūtiū, et verissime negatiā, sicut nec sūptio sacri talis est necessitatē ante cibū vel etiā post cibū. **A**rcia qđ ē rememoranda distinctionē necessaria & notāda, q̄ circa mīstratiōnē vel institutionē sacrorū, qđā sūt de necessitate sacramēti & de iure diuino, quedā sūt tūmō de necessitate p̄cepti & iure hūano seu positivo. **E**xemplū in maīia nr̄a q̄ fiat p̄secratio p̄ talē v̄boī formā, q̄ in tā materia panis, q̄ p̄ sacerdotē, hoc ēde ne-

cessitate sacri & iuriū dīni. **O**nū fāti tem̄plo seu altari sacratō, q̄ cū talibus vestibū & cū lumīe, q̄ cū talibus orōnibū, ep̄la et euāgeliō, & q̄ ieiuno stomacho, ieiunio enīam nature. **N**ecinquā oīa atq̄ sūltia sūt de solo p̄cepto hūano & variabili. **S**icq̄ eccia posset ex causā rōnabilibūs etiā p̄missa oīa vel aliqua talū iūtare & iūtata sub p̄cepto tradere, sic q̄ tūc peccaret hō faciendo illud in q̄ nūc meret, & q̄ trāsgrediendo peccaret. **T**ercia. In expugnatiōe tāli declarari p̄t facilē apud nōlētes p̄teruire, vel ex affectu prauī errare, q̄ sumptuo sacri sub vtrāq̄ specie a laicis/mō nō est, aut vnḡ fuit & necessitate p̄cepti iūns dīni sub pena dānatiōis ēēne. **A**ttū dū siebat a laicis p̄cipiētē vel p̄mitētē vel constitūtē eccia, bñ fiebat, sicut dū p̄ciebant sa cordotes in fermēto. **N**unc dō dū certa rōne inoleuit opposita p̄suetudo p̄ ecclias laudata & iussa, q̄ iūfīo p̄z ex rali p̄uerūdū ne q̄ ē optima legii int̄pres. **S**ūp̄io talē te merana ē: & p̄sumptuosa, sc̄adofa, seditionis & ecclesiastici ritus turbatina, et ex p̄seq̄nti ēēne dānatiōis inducīna. **N**ec valēt cū inducīt q̄ laici plus merent sumēdo sub vtrāq̄ specie q̄ sub sola forma panis. **A**ndet falsū ec. q̄ melior est obediētū q̄ victime. **E**t q̄ p̄t ecclia p̄hibere aliq̄ q̄ p̄tali q̄n̄ menti augere in aliq̄bus, p̄t meli boñū cōe adipiscēdū vel malū declinandum. **Quarta.** In expugnatiōe tāli, dicēdū est asserētē tale sūptio ēēliciā & v̄tē laicas sub vtrāq̄ specie, tātū errāt quātū illi, q̄ dicunt eā ēē necessariā & necessitate p̄cepti diuinī, iūris indispeſabilis q̄si sacri. **P**atet q̄m̄ isti sc̄di dāmnant aperissimē de heretiōē & singulos q̄ nō volūt laicos taliter cōcandos: & ponūt eos ex eccliam. **E**t ita p̄nē reputat q̄ sola generalis ecclia sit apō eos, sicut oīm̄ fuit ip̄ibus. **A**ngl. dō donatistis, q̄ q̄ horēcīa sūt p̄sumptio videre stupore, & valde notāda ē q̄ ex hac autoritate xp̄i. **H**isi mēducānerit carnē filii hoīs & bibēntis sanguinē nō habebitis vitam in vobis. **J**ob. vi. volunt concīdere inētabilitē errorē suū, & non attendūt q̄ in eodem capitulo christus p̄misit. **E**go suis panis viuīs, si quis manducānerit ex hoc pane viuet īeterū, vbi nūbil loquitur de-

potu. 2 ideo mendacē faciūt xp̄m. si requi-
rat etiā cū māducatiōe sacramētali panis
sumptio etiā vini sacrametalis. qm̄ dicitur
sūnū est vna 2 dicitōalis. Si quis. cuius op-
positū psequētis stat fm̄ eos cū antecedē-
re sumpto in se. 2 fm̄ verba sua imo conse-
quēs hoc modo repugnat antecedēti. Et
insup̄ mirabile q̄ ex illo uno vbo volūt cō-
cludere q̄ sacrametalis sumptio corporis et
sanguinis xp̄i cadat sub tāta nc̄itatis salu-
tis 2 iuris dimini sicut baptismus aq̄. cum
oppositū manifeste pateat p doctores/qm̄
sine tali sumptione stat salus. Saltez in par-
ticulari 2 pueris circa pfectum vsum ratiōis
sicut obseruat ecclēsia. q̄ uis reperiat ex q̄-
dam epistola Cypriani 2 parvuli quattuor
annoꝝ recipiebāt a iiquādo corpus chri-
sti. Ponitur em̄ p miraculo puerū vnum
tāle qui oblato cibō idolis īmolato nole-
bat aut nō poterat comedere sed bñ de pa-
ne cōsecrato gustabat si bene memini.

Quinta. In expugnatōe etali respon-
dendū est ad autoritates aduersorū in-
ductas. primo q̄ aliq̄e concedūt p quan-
to fundamētū venitatis dicunt eē sacramē-
scripturā tē. sed nō intellectā. Ille similiē
concedēt pro quāto dicunt sacramētū
altaris aliquādo sumptum fuisse a laycis
sub vtraqz specie. q̄ uis pbilius videat
q̄ hec obseruat nūq̄ a tempore doctoz
cōmuniū apud om̄is extiterit. Ille q̄ di-
cunt sacramētū altaris integre sumi debe-
re sicut expressius inter om̄is allegatos tra-
dere videat. Helasius papa 3 consecratōe
distinctōe. ij. compertimus. debent exponi
3 sacerdotib⁹ ecclēsie qui celebrā p toto
populo apud quos semp fuit 2 est 3 necel-
litate pcepti saltem ecclēsie q̄ sub vtraqz
specie cōmunicaret intantū q̄ plus obli-
gantur hoc facere q̄ 2 ieiuniū celebrent/ in-
xtra consilium doctoz dicentū q̄ vbi ho-
mo veniens ad perceptionē sanguinis re-
penit primo ibi aquā/ quā putans fuisse ei-
num deguslat. ita frangit ieiuniū nature
debz consecrare nouiter vniū 2 ita sumere.
Et ita dicitur populus sanguinē bibere q̄
ministrat̄es pro eis illum bibunt/ put in-
telliguntur autoritates inducēt ex canoni-
bus ecclēsie. 2 iuxta verbū Augustini p̄di-
ctum crede et bibisti. Est em̄ manducatio-

2 bibitio iuxta cōmūnē distinctionē duplex.
Tina spūalis p fidē 2 amoē. que nc̄caria ē
in adultis. Ilia ē sacramentalis q̄ si sit sine
spūali nedū non pficit sed officit. Adit tñ
in pcepto dū eius sumptio nequaq̄ ptem-
nit. put de confirmatōe 2 extrema vncōe
dicēt a doctoz q̄ dicunt eē sacramēto
nō nc̄citat̄is. Et 3 hoc sac̄o notez qd egit
venerabilis Hugo d̄ sancto victori mor-
tes sua. Ex quo colligit sumptionē sac̄ale
nō eē nc̄citat̄is sicut baptismū 2 ex alijs no-
tatis sup quartū smar p doctores dū. xi. et
p glosas Job. vi. Et pme ad Corinth. xj.
Sexta. In expugnatōe etali sunt indu-
cende autoritates doctoz sac̄e theologie/
qui scripserūt in hac materia q̄s hic omitti-
mus partim q̄ fuerūt sufficiēter allegate ī
hoc sac̄o cōcilio ante dānationē erroris p-
dicti. partim q̄ multe sunt vulgate 2 note.
Ventiqz stat p parte hac experientie testi-
moniū ebilibz dūnlgatū/ quale q̄ negaret
debz nō ratiōe sed sensu 2 flagellatōe com-
pesci. **S**eptima. In expugnatōe tali p-
ficere viderez p serenissimus rex romano-
rum īnocatus a sac̄o cōcilio acciperet fa-
ctum illud pseq̄tendum 2 terminandū
sicut 2 alias heresies in bohemia/ cū poten-
tia etiā brachii seculanis. Attēto p apue q̄
p̄ns fuit. 2 est in concilio ſebi facta ſint de
creta in hac parte. Attēto p̄t̄era q̄ in re-
gno frātis ſui cuius ē ſucceloz/ hec heres
habbz exordium. 2 niſi pvideatur ſerpet in
longinquū. **O**ctava. In expugnatōne
tali viderez multū proficere/pſertim apud
bohemos/ ſi conciliū aut ſuppoſita ei p̄pa-
lam offendenter nedū verbis 2 epistolis ſz
factis 2 exemplis. q̄ nō erodio vel inuidia
pceditur cōtra eos. ſed zelo ſolo fidei et fa-
litis animarū. Et hoc tunct ſiet eis pſuasi-
bile ſi videat 2 ſentiat in factis/ q̄ queruntur
in hoc cōcilio extirpatio omniū errorū ſine
acceptiōe gentis alicuius vel pſonarū.
Et q̄ nō ſolis eis ſiat ſicut nec ſiet domio
concedētē persecutio 2 nō alijs deten⁹ aut
non minus errantibus det ſauoz/ diſsimu-
lacio/ aut etiam defensio. **N**ona. In
expugnatōne tali videretur maximū eē
p̄iudicium/ ſi non libere conuenit̄ theo-
logi collationes mutuas cum charitate et
abſq̄ contēnione frequenter habituri/ cū

De probatione

pro causis minoribus et apertis fiat quotidie aliorum conuentio. Rursus oportet quod filius procedendi theologicus obseretur. non litigiosus aut prophanus. Super qua re alibi scriptum repertur amplius. Decima. In expugnatione tali viderentur idonei ecclitum ad expugnationem doctrinalem theologi universitatium illarum qui non debent a dominis bohemis odio vel iniuria haberi rationabiliter suspecti et quos constare potest in alijs materiis sincenter et veraciter et constater hactenus detectasse sine nota heresis vel erroris in alijs materiis. Et ad hoc non dubium est pari sunt inter ceteros theologi in alma universitate parisiensi. qui magno in numero presentes sunt in hoc concilio. Sunt etiam alijs universitatibus predanis tam numero quam mento theologi precellentes. Unde dicunt eorum plurimi qui super hoc cferuerint simul congregati et consuetudo licite et rationabiliter fuerit introducta. non coicando laicos sub utraque specie. primum post multiplicationem fidelium. Et hoc propter evitatem multiplicis periculi irreuerentiae et scandali circa inscriptionem homini benedicti sacramenti. Primum periculum in effusione. Secundum in deportatione de loco ad locum. Tercium in vasorum sordidatione quod deberent esse sacra nec pallium tractata vel tacta a laicis. Et multo minus deberet vnum consecratum vendi apotecis sicut fit apud tales ut dicitur. Quartum in barbis longis laicorum. Quintum in conseruatione per infirmis quem possit in vase acetum generans et ita defineret ibi esse sanguis Christi nec suscipiendum esse nec non inter consecrandum sine missa. Et fieri posset quod daret acetum purum pro sanguine Christi addito quod in estate bibiones aut musce generarentur quantumque esse vas clausum. quoniam etiam putresceret aut fieret velut abominabile ad bibendum. et hec ratio est efficacvalde. Et ex alia ratione quoniam aliqui multi prohibissent. Et queritur in quo vase fieret consecratio tanti vini quantum requireretur in pascate per decem aut viginti milibns personarum. Sextum damnum certum in sumptuositate vini saltem apud multas partes in quibus viri inueniuntur vnu ad celebrandum et alibi chare comparant. Est

preterea periculum in congelatione. Est rursus periculum in false credulitas inductione. et hoc multipliciter. Primo quod talia esse dignitas laicorum circa sumptiones corporis Christi sicut et sacerdotum. Secundo quod hoc facere semper fuit et est necessitatis et perierunt oes et pereunt alter sentientes facientes aut docentes. Et eos generaliter tam clerici quam doctores et prelati qui non posse tenus opposuerunt se tali consuetudini verbis scriptis aut sententiis et quod sacram scripturam omnes illi quererent. Tercio quod virtus huins sacramenti non est principalis in seceratione quam in sumptuore. Quarto quod ecclesia romana non rite sentit sacramentis nec in hoc est imitada. Quinto quod concilia generalia et specialia Constantia errauerunt in fide et bonis morib. Sexto multipliciter occasio est seditionum et scismatum in christianitate nostra sicut experientia nunc manifestat in bohemia que seditione nondum ad spiritualem sed temporalem dissipationem tendit nisi dei prudenter et regis romanorum prudenter prudenter et disponant. Finis tractat aduersus heresim nouam et necessaria coicatio et laicos sub utraque specie raptim editus Constantie. Anno domini Mccccxvij die xx. Augusti.

Incipit tractat eiusdem magistri Johannis de Herson de probatione spirituum.

Dabar spiritus si ex deo sunt iubet discipulus ille quem diligebat Ihesus. Neque enim nesciebat illam copiastoli sui sententiam. Angelus satan transfiguratus in angelum incisus ut si demonium meridianum dum per tenebris entorum quas ad tempus celare permittit lucem veritatis clamans se fingit ostendre. Patitur hoc apud sanctum martinum visibiliter patet apud alios plurimos inuisibiliter dux teste Bern. sed specie magni boni et ardui grade peccatorum operis suggestum et inducit probare spiritus si ex deo sunt non cuiilibet datum est sed aliquibus per spiritum sanctum qui unus existens divisiones gratiarum distribuit singularis per vultus ad edificationem corporis